

Sbírka zákonů a nařízení republiky Československé

Částka 35.

Vydána dne 4. května 1948.

Cena Kčs 1.80.

OBSAH:

(87.—91.) **87. Zákon o potírání alkoholismu.** — **88. Zákon, jímž se mění trestní zákony a trestní řády.** — **89. Nařízení, jímž se mění a doplňuje vládní nařízení ze dne 2. září 1947, č. 163 Sb., o přidělu konfiskovaných rodinných domků (přídělové nařízení pro rodinné domky).** — **90. Nařízení, jímž se mění a doplňuje vládní nařízení ze dne 7. ledna 1948, č. 1 Sb., kterým se provádějí některá ustanovení zákona o revisi první pozemkové reformy.** — **91. Nařízení o dodatečném soupisu pozemkového majetku pro revisi první pozemkové reformy.**

87.

Zákon ze dne 15. dubna 1948 o potírání alkoholismu.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Potíráním alkoholismu se rozumějí všechna potřebná opatření a zařízení směřující k ochraně lidského zdraví před následky alkoholismu.

(2) Potírání alkoholismu se uskutečňuje zejména:

- a) výchovou obyvatelstva ke střídmosti, průzkumem příčin a následků alkoholismu a jejich odstraněním, léčením osob, které si způsobily požíváním alkoholických nápojů poruchu na zdraví, jakož i dozorem na ně (§§ 2 až 4);
- b) omezením podávání alkoholických nápojů určitým osobám, v určité dny nebo při určitých příležitostech (§§ 5 až 9);
- c) trestáním přestupků spáchaných proti ustanovením tohoto zákona soudy nebo okresními národními výbory (§§ 10 až 16).

§ 2.

Potírání alkoholismu podle § 1, odst. 2, písm. a) provádějí okresní národní výbory zpravidla prostřednictvím ústavů národního zdraví (§§ 3 a 7 zákona ze dne 19. března 1947, č. 49 Sb., o poradenské zdravotní péči), po případě prostřednictvím místních národních vý-

borů. Při tom spolupůsobí zejména orgány péče o mládež podle zákona ze dne 19. března 1947, č. 48 Sb., o organizaci péče o mládež, a předpisů vydaných podle něho, školy a školní úřady a úřady ochrany práce.

§ 3.

(1) Okresní národní výbor může výměrem uložit osobám, které se nadměrným požíváním alkoholických nápojů opětovně přivedly do stavu vzbuzujícího veřejné pohoršení nebo si takovým požíváním způsobily poruchu na zdraví, aby se podrobily péči příslušné poradny ústavu národního zdraví (dále jen „poradna“).

(2) Péče poradny záleží v tom, že osoby uvedené v odstavci 1 jsou povinny:

- a) účastnit se pravidelných přednášek konaných poradnou nebo abstinentním spolkem,
- b) podrobiti se pravidelným opětovaným prohlídkám v poradně (výchovný dozor),
- c) dáti se odborně léčiti podle pokynů poradny.

(3) Směrnice pro provádění úkolů podle odstavce 2 stanoví ministerstvo zdravotnictví v dohodě s ministerstvy vnitra, školství a osvěty a sociální péče a vyhlásí je v úředním listě.

§ 4.

Vláda určí nařízením, kdo hradí náklady povinného léčení, nařízeného podle ustanovení § 3, odst. 2, písm. c).

§ 5.

(1) Zakazuje se:

- a) prodávati nebo podávati alkoholické nápoje, jakož i nabízet, zprostředkovati nebo jinak umožniti požívání takových nápojů:

1. osobám mladším 18. roků (dále jen „mladiství“),
 2. osobám podnapilým nebo opilým;
- b) požívati nebo umožniti komukoli při tanečních zábavách požívání alkoholických nápojů s výjimkou piva a vína.

(2) Okresní národní výbor může naříditi, že se smějí v určité dny v týdnu nebo při určitých příležitostech v hostinských, kavárenských a výčepních živnostenských provozovnách nebo na veřejně přístupných místech podávati a požívati z alkoholických nápojů toliko pivo a víno.

(3) Zákaz podle odstavce 1, písm. a), č. 1 se nevztahuje na podávání piva mladistvým, kteří je odnášejí mimo živnostenskou provozovnu k požívání osobám starším 18 let.

§ 6.

(1) Alkoholické nápoje podle tohoto zákona jsou nápoje, které obsahují více než 0.75 objemových procent alkoholu.

(2) Ministerstvo zdravotnictví může v dohodě s ministerstvem výživy vyhláškou v Úředním listě stanoviti, že se tento zákon nevztahuje na některé druhy ovocných šťáv a syropů s vyšším obsahem alkoholu než je uvedeno v odstavci 1.

§ 7.

Osobám, které vykonávají povolání nebo činnost, s jejichž výkonem bývá spojeno nebezpečí pro život, zdraví nebo tělesnou bezpečnost lidí nebo pro majetek, se zakazuje požívati alkoholických nápojů při výkonu tohoto povolání nebo této činnosti nebo bezprostředně před jejich vykonáváním nebo v takové době a v takovém množství, že při nastoupení tohoto povolání nebo této činnosti nejsou zcela střízlivé.

§ 8.

(1) Provozovatelé živnostenských podniků jsou povinni učiniti dostatečná opatření, aby byl zachován zákaz vyslovený v § 5, odst. 1 a 2 a v § 7, a to i když hosty sami neobsluhují, nýbrž dávají je obsluhovati osobami jinými.

(2) Rodiče, jiní zákonní zástupci nebo osoby, jejichž péči a výchově je mladistvý svěřen přechodně nebo trvale, jsou povinni dbáti toho, aby byl zachován zákaz uvedený v § 5, odst. 1, písm. a), č. 1.

§ 9.

(1) Každý, kdo podává nebo prodává alkoholické nápoje, je povinen odepríti jejich podávání nebo prodej, může-li vzejíti pochybnost o věku osoby [§ 5, odst. 1, písm. a), č. 1], která

nápoj požaduje, pokud nepředloží úřední průkaz, že dokonala 18. rok věku.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na případ uvedený v § 5, odst. 3.

§ 10.

Kdo podává mladistvému pro jeho vlastní spotřebu alkoholické nápoje takového druhu nebo takovou měrou, že se tím může vážně ohroziti jeho zdraví, nebo kdo, ač je povinen tomu zabrániti (§ 8, odst. 2), tak neučiní, bude potrestán, není-li jeho čin přísněji trestný podle jiných ustanovení, soudem pro přestupek tuhým vězením od jednoho do šesti měsíců.

§ 11.

Kdo úmyslně někoho jiného opije nebo podá opilému alkoholický nápoj, ač ví nebo věděti musí, že tato osoba je ve stavu opilosti náchylná k násilnostem nebo trestným činům, bude potrestán soudem pro přestupek vězením od tří dnů do tří měsíců.

§ 12.

Kdo při výčepu nebo při drobném prodeji alkoholických nápojů poskytne nepřiměřené množství takového nápoje osobě, o níž ví nebo věděti musí, že se nadměrným požíváním alkoholických nápojů vydává v nebezpečí hospodářské zkázy nebo ohrožuje vlastní výživu nebo výživu své rodiny, bude potrestán soudem pro přestupek vězením od tří dnů do tří měsíců.

§ 13.

(1) Kdo požívá alkoholických nápojů, ač ví nebo věděti musí, že svým jednáním může ohroziti život, zdraví nebo tělesnou bezpečnost lidí nebo způsobiti škodu na majetku, bude potrestán, není-li jeho čin přísněji trestný podle jiných ustanovení, soudem pro přestupek vězením od tří dnů do tří měsíců.

(2) Stejným trestem jako v odstavci 1 bude potrestán, pokud není trestný podle jiných zákonných předpisů, kdo se nadměrným požíváním alkoholických nápojů opětovně přivádí do stavu vzbuzujícího pohoršení na veřejnosti, zejména v pracovním prostředí.

§ 14.

(1) Pokus přestupků uvedených v §§ 10 až 13 je trestný.

(2) Byl-li čin uvedený v §§ 10 až 12 spáchán ze zjištěnosti, může soud vedle trestu na svobodě uložit vinníku peněžitý trest od 500 Kčs do 25.000 Kčs.

§ 15.

Jiná jednání a opomenutí přičiní se ustanovením tohoto zákona, zejména ustanovení § 3, odst. 2, § 5, odst. 1 a 2, §§ 7, 8 nebo § 9, odst. 1 potrestá okresní národní výbor, nejde-li o čin přísněji trestný, jako správní přestupek pokutou do 25.000 Kčs nebo trestem na svobodě do tří měsíců. Zároveň s pokutou se vyměří pro případ nedobytnosti náhradní trest na svobodě podle míry zavinění do tří měsíců.

§ 16.

Odsuzuje-li soud nebo okresní národní výbor vinníka pro čin trestný podle tohoto zákona, spáchaný při provozování živnosti, může mu, byl-li již pro čin trestný podle tohoto zákona potrestán, uložit jako vedlejší trest ztrátu živnostenského oprávnění na čas nebo navždy.

§ 17.

(1) Pokud ministr (ministerstvo) zdravotnictví všeobecně upraví podle předcházejících ustanovení některou věc, učiní tak pro Slovensko po vyjádření pověřence (pověřenectva) zdravotnictví, který se po případě dohodne se zúčastněnými pověřenci (pověřenectvy).

(2) Ministr (ministerstvo) zdravotnictví vykonává svou působnost podle tohoto zákona na Slovensku zásadně prostřednictvím pověřence (pověřenectva) zdravotnictví, který se při tom řídí směrnicemi a rozhodnutími vydanými ministrem (ministerstvem) zdravotnictví.

(3) Vyhlášky ministra (ministerstva) zdravotnictví v Úředním listě ve věcech upravených tímto zákonem uveřejní pověřenec (pověřenectvo) zdravotnictví též v Úředním věstníku (Úradnom vestníku).

§ 18.

Zrušují se zákon ze dne 17. února 1922, č. 86 Sb., kterým se omezuje podávání alkoholních nápojů, a vládní nařízení ze dne 13. června 1922, č. 174 Sb., jímž se uvedený zákon provádí.

§ 19.

Tento zákon nabývá účinnosti patnáctého dne měsíce následujícího po vyhlášení; provede jej ministr zdravotnictví v dohodě s ministry vnitřní, spravedlnosti a sociální péče a ostatními zúčastněnými členy vlády.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Plojhar v. r.

88.

Zákon

ze dne 15. dubna 1948,

jímž se mění trestní zákony a trestní řády.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Peněžitě částky rozhodné podle trestních zákonů vydaných před nabytím účinnosti tohoto zákona pro posouzení, je-li soudně trestný čin zločin, přečin nebo přestupek, jakož i peněžitě částky rozhodné pro trestní sazbu, se zvyšují na trojnásobek.

§ 2.

(1) Na pětinašobek se zvyšují:

a) zákonné sazby peněžitých trestů a pokut všeho druhu ukládaných občanskými nebo vojenskými soudy,

b) částky rozhodné pro promlčení soudně trestných činů,

c) částky rozhodné pro záměnu peněžitých trestů a pokut v trest na svobodě,

stanovené podle zákonů vydaných před 5. květnem 1945.

(2) Stejně se zvyšují zákonné sazby kárných a pořádkových pokut, které se ukládají ve stavovském kárném řízení advokátům a (veřejným) notářům nebo kandidátům advokacie a (veřejného) notářství podle zákonů vydaných před 5. květnem 1945.

§ 3.

Ustanovení tohoto zákona se nevztahují na trestní předpisy důchodkové.

§ 4.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej ministři spravedlnosti a národní obrany.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

arm. gen. Svoboda v. r.

Dr. Čepička v. r.

89.

Vládní nařízení ze dne 20. dubna 1948,

jímž se mění a doplňuje vládní nařízení ze dne 2. září 1947, č. 163 Sb., o přidělu konfiskovaných rodinných domků (přídělové nařízení pro rodinné domky).

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 6, odst. 2 dekretu presidenta republiky ze dne 25. října 1945, č. 108 Sb., o konfiskaci nepřátelského majetku a Fondech národní obnovy, a podle zákona ze dne 14. února 1947, č. 31 Sb., o některých zásadách při rozdělování nepřátelského majetku, konfiskovaného podle dekretu presidenta republiky ze dne 25. října 1945, č. 108 Sb., o konfiskaci nepřátelského majetku a Fondech národní obnovy:

Čl. I.

Vládní nařízení č. 163/1947 Sb. se mění a doplňuje takto:

1. § 9, odst. 3 zní:

„⁽³⁾ Pro zařazení obcí do oblastí podle počtu obyvatelstva je zásadně rozhodný počet obyvatelstva podle posledního úředního zjištění, sděleného Státním úřadem statistickým (na Slovensku Státním plánovacím a statistickým úřadem). Zjistí-li však osidlovací úřad, že od takového posledního úředního zjištění počet obyvatelstva v obci ke dni vyhlášení prvního rámcového plánu (§ 42, odst. 2) stoupl nad mez nebo klesl pod mez rozhodnou pro zařazení obce do oblasti podle počtu obyvatelstva, zařadí obec do příslušné oblasti podle nového stavu“.

2. Za § 9, odst. 3 se vkládá nový odstavec 4 tohoto znění:

„⁽⁴⁾ Aby vyrovnal nerovnoměrnosti mezi sousedními obcemi (částmi obce), vzniklé zařazením obce do oblasti podle počtu obyvatelstva, může osidlovací úřad posuzuje obec jako součást širšího hospodářského celku

1. na žádost místního národního výboru nebo po jeho slyšení zařadit obec (část obce) do oblasti, která je v odstavcích 1 a 2 označena římskou číslicí, o jednu nebo dvě vyšší, nejvýše však do oblasti V, a to zejména

a) jsou-li v obci (části obce) převážnou většinou domy nízké bytové úrovně, na př. proto, že chybí nebo jsou nedostatečná veřejná zařízení, nebo

b) je-li v obci (části obce) převážná většina domů vlivem zvláštních místních poměrů znehodnocena, nebo

c) mohou-li obyvatelé obce (části obce) pro nedostatečné komunikační spojení jen s obtížemi užívat kulturních a sociálních zařízení a hospodářských výhod nejbližšího kulturního a hospodářského střediska;

2. zařadit po slyšení místního národního výboru obec (část obce) do oblasti, která je v odstavcích 1 a 2 označena římskou číslicí, o jednu nebo dvě nižší, a to zejména

a) je-li v obci (části obce) převážná většina domů vysoké bytové úrovně, nebo

b) jde-li o obec (část obce), v níž domy sice nejsou připojeny na veřejná zařízení, ale toto připojení je proveditelné s malým nákladem, nebo

c) mohou-li obyvatelé obce (části obce) pro zvláště dobré komunikační spojení užívat kulturních a sociálních zařízení a hospodářských výhod nejbližšího kulturního a hospodářského střediska“.

3. V § 9 se dosavadní odstavce 4, 5 a 6 označují jako odstavce 5, 6 a 7.

Čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je všichni členové vlády.

Gottwald v. r.

Široký v. r.	Kopecký v. r.
Laušman v. r.	Fierlinger v. r.
Zápotocký v. r.	Đuriš v. r.
Dr. Clementis v. r.	Krajčír v. r.
arm. gen. Svoboda v. r.	Petr v. r.
Dr. Ševčík v. r.	Dr. Ing. Šlechta v. r.
Dr. Gregor v. r.	Dr. Neuman v. r.
Nosek v. r.	Erban v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Plojhar v. r.
Dr. Nejedlý v. r.	Ing. Jankovcová v. r.
Dr. Čepička v. r.	Dr. Šrobár v. r.

90.

Vládní nařízení ze dne 13. dubna 1948,

jímž se mění a doplňuje vládní nařízení ze dne 7. ledna 1948, č. 1 Sb., kterým se provádějí některá ustanovení zákona o revisi první pozemkové reformy.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 2, odst. 3, § 8, odst. 9 a § 17 zákona ze dne 11. července 1947, č. 142 Sb., o revisi první pozemkové reformy, ve znění zákona ze dne 21. března 1948, č. 44 Sb. (dále jen „zákon“):

Čl. I.

Vládní nařízení č. 1/1948 Sb. se mění a doplňuje takto:

1. V § 4, odst. 2, třetí větě se vkládá za slovo „zástupce“ slovo „místních“ a za tuto větu se vkládá nová věta tohoto znění: „Předseda revisní komise může též pozvat zástupce příslušné okresní rolnické komise, uzná-li za nutné, aby i tito byli slyšeni.“

2. V § 10 se vkládá za odstavec 3 nový odstavec 4 tohoto znění:

„(4) Vlastníci zbytkových statků, převzatých podle § 6, odst. 3 zákona, mohou se ucházeti o příděl, jsou-li oprávněnými uchazeči podle § 1 přídělového zákona, po případě podle § 50a, odst. 2 zákona ze dne 8. dubna 1920, č. 329 Sb., o převzetí a náhradě za zabraný majetek pozemkový (zákon náhradový), ve znění zákona ze dne 13. července 1922, č. 220 Sb., nebylo-li z důvodu veřejného zájmu možno ponechat jim přiměřenou část zbytkového statku.“

3. V § 10 se označuje dosavadní odstavec 4 jako odstavec 5.

4. V § 13, odst. 1 se ve druhé řádce dosavadní citace „§ 8, odst. 1, písm. a) až g)“ nahrazuje citací „§ 8, odst. 1, písm. a) až f)“.

5. § 15 zní:

„§ 15.

(1) Rolnické komise jsou místní a okresní.

(2) Místní rolnické komise se skládají z 5 až 10 členů (náhradníků), zastupujících uchazeče. Počet členů místní rolnické komise stanoví místní národní výbor po slyšení místního sdružení příslušného Jednotného svazu zemědělců. Členy mohou být jen osoby fyzické, které jsou oprávněnými uchazeči podle § 8, odst. 1 a 3 zákona; jsou-li mezi oprávněnými uchazeči osoby uvedené v § 8, odst. 1, písm. f) zákona, připadá na ně jeden zástupce.“

6. § 16 zní:

„§ 16.

(1) Místní rolnická komise se ustaví v obci, v jejímž obvodu jest zemědělská půda, tvořící předmět revise nebo získaná pro účely přídělu, a v sousedních zájmových obcích (odstavec 4), při čemž se místní rolnická komise zřídí zpravidla pro každou takovou obec.

(2) Lze-li předpokládati, že by se zřetelem k menšímu počtu oprávněných uchazečů o příděl nebylo účelné zřizovati místní rolnickou komisi v každé z těchto obcí, možno dohodou příslušných místních národních výborů zřídit jednu rolnickou komisi pro několik obcí.

(3) Místní rolnická komise se ustaví z oprávněných uchazečů u místního národního výboru obce, pro jejíž obvod se zřizuje. Má-li být místní rolnická komise zřízena pro obvod několika obcí, ustaví se z oprávněných uchazečů celého obvodu u místního národního výboru té obce, v jejímž obvodu leží největší část tohoto majetku. Nedojde-li k dohodě o obvodu působnosti místní rolnické komise, kde je toho třeba, určí jej ministerstvo zemědělství, na Slovensku pověřenectvo zemědělství a pozemkové reformy.

(4) Zájmovými obcemi se rozumějí obce, v jejichž obvodu jest převzatý pozemkový majetek, a obce s nimi sousedící.“

7. § 17 zní:

„§ 17.

(1) Místní národní výbor (§ 16, odst. 3) svolá veřejnou vyhláškou, jež musí být vyvěšena v obci (obcích), pro jejíž (jejichž) obvod má být místní rolnická komise zřízena, alespoň 3 dny předem, oprávněné uchazeče o příděl, uvedené v § 15, odst. 2, druhé větě, ke schůzi, aby zvolili ze svých řad členy (náhradníky) místní rolnické komise.

(2) Volbu řídí předseda místního národního výboru nebo jeho zástupce. Volí se aklamací nebo lístky; o tom, kterým z těchto způsobů má být volba provedena, rozhodne nadpoloviční většina přítomných oprávněných uchazečů. Ke zvolení za člena (náhradníka) místní rolnické komise stačí nadpoloviční většina hlasů přítomných oprávněných uchazečů. Oprávnění uchazeči, označení v § 8, odst. 1, písm. f) zákona, volí svého zástupce zvlášť a nezúčastní se proto volby ostatních členů místní rolnické komise.“

8. § 18 zní:

„§ 18.

(1) Místní národní výbor přezkoumá, zda členové (náhradníci) místní rolnické komise jsou

oprávněnými uchazeči podle § 8, odst. 1 a 3 zákona, a je-li tomu tak, vyhlásí jejich seznam na úřední desce; zjistí-li závady, postará se o jejich odstranění.

(2) Po přezkoušení členů (náhradníků) místní rolnické komise podle odstavce 1 svolá místní národní výbor ustavující schůzi místní rolnické komise, na níž si členové zvolí nadpoloviční většinou předsedu, místopředsedu a zapisovatele. K platnosti volby je třeba přítomnosti nadpoloviční většiny členů místní rolnické komise. Nedosáhne-li žádný z kandidátů nadpoloviční většiny hlasů, koná se nová volba, ve které jest zvolen ten kandidát, který obdržel největší počet hlasů. Při rovnosti hlasů rozhoduje los. Do zvolení předsedy (místopředsedy) řídí schůzi předseda místního národního výboru nebo jeho zástupce."

9. Za § 18 se vkládá nový § 18a tohoto znění:

„§ 18a.

(1) Okresní rolnická komise se ustaví u každého okresního národního výboru a skládá se z 5 až 10 členů (náhradníků). Počet členů okresní rolnické komise stanoví okresní národní výbor po slyšení okresního sdružení příslušného Jednotného svazu zemědělců.

(2) Okresní národní výbor svolá zástupce místních rolnických komisí k volbě okresní rolnické komise. Každá místní rolnická komise vyšle do schůze po jednom zástupci. Je-li v obvodu téhož okresu zřízeno méně než 5 místních rolnických komisí, určí okresní národní výbor podle poměru počtu oprávněných uchazečů, zastupovaných jednotlivými místními rolnickými komisemi, kolik zástupců vyšle každá z nich pro volbu okresní rolnické komise. Členové (náhradníci) okresní rolnické komise se volí z vyslaných zástupců většinou hlasů. Schůze zástupců místních rolnických komisí je schopna se usnášeti, je-li zastoupena alespoň polovina místních rolnických komisí.

(3) Okresní národní výbor přezkoumá, zda přítomní zástupci jsou řádně zmocnění zastupovati místní rolnické komise, a přikročí k volbě okresní rolnické komise. O volbě platí obdobně ustanovení § 17, odst. 2 s výjimkou poslední věty.

(4) Okresní národní výbor svolá ustavující schůzi okresní rolnické komise, na níž si členové zvolí předsedu, místopředsedu a zapisovatele. O jejich volbě platí obdobně ustanovení § 18, odst. 2."

10. § 19 zní:

„§ 19.

(1) Místní rolnické komise spolupůsobí v řízení o přidělu půdy, ležící v jejich obvodu (§ 8, odst. 6 zákona), zejména tím, že podávají návrhy ve věcech uvedených v § 8 a v §§ 12 až 14 nebo posudky na žádost ministerstva zemědělství nebo jeho orgánů, po případě pověření zemědělství a pozemkové reformy, a spolupůsobí k dosažení dohody mezi uchazeči o přiděl, zvláště při rozvrhu úhrnné přidělové ceny na jednotlivé přidělece.

(2) Za účelem jednotného postupu a obstarávání společných věcí mohou místní rolnické komise několika zájmových obcí konati společné schůze a vyřizováním společných věcí pověřiti své zástupce."

11. § 20 zní:

„§ 20.

(1) Okresní rolnické komise odstraňují rozpory mezi místními rolnickými komisemi a koordinují jejich činnost. K jejich jednání se pozvou též zástupci úřadů, jejichž zájmy by mohly býti dotčeny přidělovým řízením, jakož i veřejnoprávních korporací a družstev [§ 8, odst. 1, písm. d) a e) zákona], pokud se ucházejí o přiděl.

(2) Vyšle-li ministerstvo zemědělství, na Slovensku pověření zemědělství a pozemkové reformy (§ 8, odst. 6 zákona), k místním rolnickým komisím své odborné orgány ke zdolání úkolů spojených s prováděním zákona, jsou rolnické komise povinny vykonávati úkony, jež jim tyto orgány uloží."

12. § 21 zní:

„§ 21.

Jednání v rolnických komisích.

(1) Rolnické komise jednají a usnášejí se ve veřejných schůzích, je-li mimo předsedu (místopředsedu) přítomna nadpoloviční většina členů (náhradníků). Rolnická komise se může usnésti na tom, že v jednotlivém případě má býti jednání neveřejné. K usnesení je potřeba nadpoloviční většiny hlasů přítomných členů (náhradníků). Při rovnosti hlasů rozhoduje však mínění, ke kterému se přidal předseda (místopředseda) komise. Při každém jednání budiž sepsán zápis, který podepisují předsedající a zapisovatel.

(2) Jestliže některý z členů (náhradníků) rolnické komise se vzdá členství, zemře nebo pozbude způsobilosti k členství, požadované podle tohoto nařízení, zařídí příslušný národní výbor, aby rolnická komise byla doplněna podle ustanovení §§ 17, 18 a 18a."

13. § 22 zní:

„§ 22.

Všeobecná ustanovení.

(1) Rolnické komise jsou povinny dbátí směrnic a pokynů, vydaných k provádění zákona ministerstvem zemědělství.

(2) Místní národní výbory, u nichž se místní rolnické komise ustaví, propůjčí jim vhodnou místnost k jednání a opatří nutné věcné potřeby z obecních prostředků.

(3) Funkce v rolnických komisích jest čestná a členové (náhradníci) nemají nároku na odměnu.

(4) Činnost rolnických komisí skončí, jakmile přidělové plány pro obvod jejich působnosti byly schváleny a majetek přidělený přidělcům v tomto obvodu byl zapsán do veřejných knih.“

14. Nadpis části II zní: „Výpovědní řízení a závěrečná ustanovení.“

15. Název § 23 „Výpovědní lhůta“ se nahrazuje názvem „Výpovědní řízení“.

16. Dosavadní ustanovení § 23 se označuje jako odstavec 1, při čemž se slova „zákona ze dne 8. dubna 1920, č. 329 Sb., o převzetí a náhradě za zabraný majetek pozemkový (zákon náhradový), ve znění zákona ze dne 13. července 1922, č. 220 Sb.“, nahrazují slovy „náhradového zákona“; k tomuto odstavci se připojují odstavce 2 a 3 tohoto znění:

„(2) Výpověď může být doručena nejen okresním soudem (§ 18 náhradového zákona), nýbrž i přímo ministerstvem zemědělství, na Slovensku pověřenectvem zemědělství a pozemkové reformy, po případě jejich orgány. Výpověď daná správním úřadem může se státí také veřejnou vyhláškou, která se vyvěsí na úřední obecní tabuli v obci (obcích), v jejímž (jejichž) obvodu leží pozemkový majetek. Při výpovědi veřejnou vyhláškou postačí výpověď všeobecně daná bez udání jmen osob hospodářích. Výpověď se pokládá v těchto případech za doručenu dnem vyvěšení.

(3) Proti výpovědi dané podle odstavců 1 a 2 není opravného prostředku a je vykonatelná podle ustanovení vládního nařízení ze dne 13. ledna 1928, č. 8 Sb., o řízení ve věcech náležejících do působnosti politických úřadů (správním řízení).“

Čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr zemědělství v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Široký v. r.

Kopecký v. r.

Laušman v. r.

Fierlinger v. r.

Zápotocký v. r.

Đuriš v. r.

Dr. Clementis v. r.

Krajčír v. r.

arm. gen. Svoboda v. r.

Petr v. r.

Dr. Gregor v. r.

Dr. Ing. Šlechta v. r.

Nosek v. r.

Dr. Neuman v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Erban v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Plojhar v. r.

Dr. Čepička v. r.

Ing. Jankovcová v. r.

Dr. Šrobár v. r.

91.

Vládní nařízení

ze dne 20. dubna 1948

o dodatečném soupisu pozemkového majetku pro revisi první pozemkové reformy.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 3, odst. 3 zákona ze dne 11. července 1947, č. 142 Sb., o revisi první pozemkové reformy, ve znění zákona ze dne 21. března 1948, č. 44 Sb.:

§ 1.

(1) U osob, které v době od 11. července 1947 do 11. srpna 1947 právním jednáním mezi živými zcela nebo zčásti zcizily nebo reálně rozdělily pozemkový majetek uvedený v § 1, odst. 1 a 2 vládního nařízení ze dne 8. listopadu 1947, č. 194 Sb., o soupisu pozemkového majetku pro revisi první pozemkové reformy a o jejím vyznačení ve veřejných knihách, se provede do-

datečný soupis tohoto i ostatního jejich pozemkového majetku uvedeného v § 1, odst. 1 a 2 vl. nař. č. 194/1947 Sb. podle stavu ke dni 11. července 1947.

(2) Soupisem jsou povinny osoby, které byly vlastníky pozemkového majetku uvedeného v odstavci 1 ke dni 11. července 1947.

§ 2.

Soupisovou přihlášku pozemkového majetku uvedeného v § 1 nutno podati do 15 dnů ode dne vyhlášení tohoto nařízení; tiskopisy lze obdržeti u ministerstva zemědělství, na Slovensku u pověřenectva zemědělství a pozemkové reformy.

§ 3.

Pokud v tomto nařízení není stanoveno jinak, platí pro dodatečný soupis ustanovení vládního nařízení č. 194/1947 Sb.

§ 4.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr zemědělství v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Široký v. r.

Lausman v. r.

Zápotocký v. r.

Dr. Clementis v. r.

arm. gen. Svoboda v. r.

Dr. Ševčík v. r.

Dr. Gregor v. r.

Nosek v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Dr. Čepička v. r.

Kopecký v. r.

Fierlinger v. r.

Đuriš v. r.

Krajčír v. r.

Petr v. r.

Dr. Ing. Šlechta v. r.

Dr. Neuman v. r.

Erban v. r.

Plojhar v. r.

Ing. Jankovcová v. r.

Dr. Šrobár v. r.